

Žižkovské eso drtilo Němce nad Británií

01.10.2025

Žižkovský rodák Emil Fechtner prokázal během druhé světové války obrovskou odvahu. V bitvě o Anglii na něj piloti Luftwaffe se svými stroji nestačili.

Psal se rok 1916. Tehdy byla založena automobilka BMW, poprvé platil letní čas a první světová válka byla v půli. Žižkovská rodina inženýra Fechtnera ale divoké události tolik nevnímala. Všechno se točilo kolem narození syna Emila, který přišel na svět 16. září. Protože rodiče své tři děti vychovávali ve vlasteneckém duchu, Emil začal brzy chodit do Sokola v Poděbradově, dnešní Hartigově ulici. Stejnou organizaci navštěvoval i v Hradci Králové, kam se rodina později přestěhovala. Byl tam vítán. Vybočoval totiž velkou odolností, pružností a obratností. Byl skvělý v atletice a volejbale, v zimě na lyžích i na ledě, vedle toho hrál na housle. Když dosáhl plnoletosti, dal se v Hradci k dělostřelcům. Později byl převelen k letcům v Hranicích, aby nakonec jako poručík letectva skončil u leteckého pluku T. G. Masaryka v Piešťanech jako stíhač.

Druhá světová válka se kvapem blížila. Emil proto přešel 17. června 1939 s dalšími letci ilegálně hranice do Polska, odtud pak utekl do Francie. Tam ho přeškolili na francouzské stroje, jenže po okupaci země musel utíkat zas. Tentokrát přes moře do Anglie, kde se v létě 1940 přidal k právě se tvořící 310. československé stíhací peruti — jednotce, která v britském Královském letectvu působila nejdéle a měla nejvíc sestřelů nepřátelských letounů. Dostal stroj Hawker Hurricane, s nímž poprvé odstartoval 17. srpna. Vzlétal potom skoro obden. Během několika týdnů uskutečnil 51 operačních letů a připsal si čtyři zničené, jeden pravděpodobný a jeden poškozený letoun německé Luftwaffe. K tomu byl oblíbený. Žižkovským Sokolem vychovaný kluk se i jako dospělý muž choval férově, zároveň ale uměl být tvrdý a ctízádný, když musel bojovat.

Právě pro svou oblíbenost a sokolského ducha byl Fechtner vybrán, aby připravil oslavy 28. října. Letci chtěli ukázat, co pro ně slavný den založení republiky znamená, a taky předvést Britům, jak to umějí rozbalit. Slavnost se konala v jednom z hangárů, který se otrásal bouřlivým jásotem a potleskem ostatních — nejvíc po ukázce sestavy cviků, které se Emil naučil v Sokole. Když se sláva chýlila ke konci, vystoupil velitel základny. „Mám tady velmi zvláštní armádní telegram,“ mával Brit papírem, který následně přečetl s tím, že Jeho Veličenstvo anglický král udělil veliteli perutě Hessovi a poručíku pilotovi Fechtnerovi nejvyšší vyznamenání za statečnost — Distinguished Flying Cross. Oba Češi z toho měli obrovskou radost i proto, že ho získali jako vůbec první českoslovenští důstojníci.

Druhý den se vstávalo časně, celou perutě čekal totiž operační let. Po něm se posádky postupně vracely na základnu, když přišla hrozná zpráva — kamarád Fechtner je po smrti, jeho letadlo spadlo poblíž Cambridge.

Nebyl to sestřel, ale nehoda. Fechtner se ve výšce 600 metrů omylem srazil se strojem pilota Jaroslava Malého. Snažil se ještě přistát, to se mu ale nepodařilo a v troskách zahynul. Druhému letci se sice podařilo nouzově dosednout, měl ale zranění, kterým za několik měsíců taky podlehl. Ten den přišel na základnu 310. perutě dopis, v němž maminka psala Emilovi: „Chlapče, dej na sebe pozor. Synku, opatruj Tě Pán Bůh. Myslím na Tebe vstávajíc, lehajíc a ve snu vidím Tvou podobu z posledních dnů. A jsem s Tebou pro všechny dny, až do skonání světa.“ Psaní bylo pohřbeno spolu se statečným pilotem. Tehdy prý plakaly všechny dívky v okolí. Jeho hrob je dodnes v československém oddělení vojenského hřbitova v Brookwoodu. Od roku 1992 nese Fechtnerovo jméno ulice v Hradci Králové.

Foto: FCAFA Ltd., VHÚ Praha a Wikipedia

Galerie

4 fotografie

